

CANÇÓ DEL GOIG PERDUT

¿On és ant el goig que jo tenia,
on és anat?

Sota d'un bosc que no coneix el dia,
de tot camí me n'era jo oblidat.
Oh goig d'amor, que etern em prometia!
Tot, fora d'ell, es feia fosquedat.
Com un ocell sobre la mà el tenia
i el meu palmell no en fora mai lassat.

¿On és ant el goig que jo tenia,
on és anat?

Ah, si pogués endevinar sa via,
ah, si creuant el cel hagués cantat!
Oh goig d'amor, que etern em prometia!
¿Què faré jo, quin caminal prendria,
que a tot arreu em volta soledat?
Aire subtil, airet de melangia,
digue'm si has vist el meu ocell daurat.

¿On és ant el goig que jo tenia,
on és anat?

Carner, Josep. "Cançó del goig perdut". *Poesia*. Barcelona, Ed. dels Quaderns Crema. 1992 (p.333)